

C/2024/2632

22.4.2024

Žaloba podaná dne 9. února 2024 – Pollinis France v. Komise

(Věc T-75/24)

(C/2024/2632)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pollinis France (Paříž, Francie) (zástupci: A. Bailleux, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 1. prosince 2023, kterým se zamítá žádost žalobkyně o vnitřní přezkum podaná podle článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾, týkající se prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/918 ⁽²⁾ (dále jen „napadené rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se jím prodlužuje doba platnosti schválení účinné látky boskalid;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽³⁾ ve spojení se zásadou předběžné opatrnosti, čl. 168 odst. 1 SFEU, čl. 191 odst. 2 SFEU a články 35 a 37 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

Článek 17 nařízení č. 1107/2009 nelze vykládat tak, že ukládá Komisi povinnost prodloužit dobu platnosti na neurčito bez ohledu na počet a dobu trvání předchozích prodloužení a bez ohledu na rizika, která takové prodloužení může představovat pro lidské zdraví nebo životní prostředí.

Konkrétně v případě boskalidu nemohla Komise prodloužit dobu platnosti jeho schválení o tolik roků vzhledem k tomu, že žádost o obnovení schválení vyvolala velké množství otázek ze strany Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a že četné studie vyvolávají závažné pochybnosti o bezpečnosti boskalidu pro lidské zdraví i životní prostředí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Unie (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/918 ze dne 4. května 2023, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinných látek aklonifen, ametoktradin, bflubutamid, benthialikalb, boskalid, kaptan, klethodim, cykloxydim, cyflumetofen, dazomet, diklofop, dimethomor, ethefon, fenazachin, fluopikolid, fluoxastrobin, flurochlorid, folpet, formetanát, Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus, hymexazol, kyselina indolylmáselná, mandipropamid, metalaxyl, metaldehyd, metam, metazachlor, metribuzin, milbemektin, paklobutrazol, penoxsulam, fenmedifam, pirimifos-methyl, propamokarb, prochinazid, prothiokonazol, s-metolachlor, Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus, Trichoderma asperellum kmen T34 a Trichoderma atroviride kmen I-1237 (Úř. věst. 2023, L 119, s. 160).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnice Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

2. Druhý žalobní důvod vycházející podpůrně z toho, že článek 17 nařízení č. 1107/2009 musí být prohlášen za nepoužitelný podle článku 277 SFEU, neboť je v rozporu se zásadou předběžné opatrnosti, články 168 a 191 SFEU a články 35 a 37 Listiny.

Pokud by Soudní dvůr dospěl k názoru, že napadené rozhodnutí (a prováděcí nařízení 2023/918) jsou založeny na správném výkladu článku 17 nařízení č. 1107/2009, je třeba toto legislativní ustanovení pro účely tohoto řízení prohlásit za neplatné podle článku 277 SFEU, neboť by bylo v rozporu se zásadou předběžné opatrnosti, články 168 a 191 SFEU a články 35 a 37 Listiny. Článek 17 nařízení č. 1107/2009 by proto neměl být použit a nemůže sloužit jako vhodný právní základ napadeného rozhodnutí, které proto musí být zrušeno.

3. Třetí žalobní důvod vycházející podpůrněji z toho, že Komise nesprávně posoudila, že podmínky výslovně stanovené v článku 17 nařízení č. 1107/2009 byly splněny. Komise se dopustila pochybení, když měla za to, že podmínky pro prodloužení výslovně stanovené v článku 17 nařízení č. 1107/2009 byly splněny:

- Komise se dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že prodloužení s postupem obnovení nebylo způsobeno žadatelem o obnovení, aniž by vůbec zjišťovala, jakou úlohu při tomto prodloužení sehrál žadatel;
- Komise se dopustila pochybení, když dospěla k závěru, že prodloužení doby platnosti schválení boskalidu na další období 2 let a 8,5 měsíce bylo potřebné k prozkoumání žádosti o obnovení.
